תלמוד ירושלמי · מפרשים · הגהות יפ״מ על תלמוד ירושלמי · סדר זרעים

הגהות יפ"מ על תלמוד ירושלמי דמאי

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הגהות יפ"מ על תלמוד ירושלמי דמאי

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הגהות-יפמ-על-תלמוד-ירושלמי-דמאי/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 202611200317-v39 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ב 4
הלכה ג 4
פרק ו 4
הלכה א 4
הלכה ב 4
פרק ז 5
הלכה ד 5
הלכה ו 5

פרק א

הלכה ב

וחכ"א יעלו הפירות ויאכלו בירושלים כתב המפרש אלא מעלה הפירות לירושלים ואינו יכול לחזור ולפדות הפירות אלא מעלה הפירות לירושלים כצ"ל:

ואינה מצוה להשיב אבידה. כתב המפרש שהרי תרומת מעשר יש בו השבת אבידה שהרי ממונו של לוי היא וכן ת"מ לכהן אלא ודאי דמירי שלא תלך ממילא לאיבוד עד שיבא הכהן או תלוי אם לא במקום חיות שבוודאי תלך לאיבוד אבל דמאי ספקא הוא ומשום ספיקו מאבד מעוטו ולא רובו דשמא אינה מצוה השבת ללוי עכ"ל נ"ב וצ"ל דשם מצוה להשיב אבידה ללוי:

הלכה ג

עבדת טמרוה גבן תלתא יומין נ"ב צ"ל עבדת טמירה גביהון תלתא יומין. וכל המשפיעין במידה גסה נ"ב רשאין למכור את הדמאי אלו הן המשפיעין במידה גסה כגון כו' כ"כ וכן היא במשנה שבמשניות ובגמרא [וכן הוא בדפוס ווניציאה וקראקא] זאת אומרת כתב המפרש אמתניתין קאי וכו' נ"ב ונפל ת"מ לתוך אחת מהן ומיירי שיש באחת מהקופות תרומה ואז הקופה הב' חייבת בחלה והפריש ממנה הלה על עיסות דמאי דהו"ל כאילו תרם מן הדמאי על הדמאי כו' ה"נ פטור להוציא עליה חלה ממקום אחר ודייק לה מדלא קתני אלא בוודאי על הדמאי כו' ולפיכך לא קתני שיוציא עליה אלא בודאי והשאר ודביני מהמפרש יש למחוק:

פרק ו

הלכה א

מינה את שמע להשכיר כרבי יוסי נ"ב צ"ל כריב"ל:

והורין ליה להשכיר כרבי יוסי נ"ב צ"ל כריב"ל:

הלכה ב

שהן חולקין במעשרות אפילו התנו. צ"ל שהן חולקין במעשרות אמרו ליה אפילו התנו. גמרא תמן תנינן נאמנין על הלקט ועל השכחה ועל הפיאה כו' עד שאותו המין מצוי בשוק מותר נ"ב מן תמן תנינן עד כאן ר"ל מצוי בשוק מותר שייך למשנה לעיל הל' ז' גר וגוי שירשו את אביהם גוי כו':

פרק ז

הלכה ד

במשנה ה"ד ועשרה מעשר ותשעה מעשר שני צ"ל ועשרה מעשר ראשון תשעה מעשר שני:

הלכה ו

היו לפניו שתי כלכלות של טבל ואמר מעשרות זו בזו הראשונה מעושרת. של זו בזו ושל זו בזו הראשונה מעושרת. מעשרותיהן מעשרות כלכלה בחברתה כצ"ל [וכ"ה הגירסא במשנה שבמשניות]: